

POSTANOWIENIE

26 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Trzebiatowski

na posiedzeniu niejawnym 26 sierpnia 2025 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku J.G.

z udziałem R.S., S.S., następcy prawnego R.K., U.S., następcy prawnego R.C.,
następcy prawnego A.N., następcy prawnego Z.C., następcy prawnego M.C.,
następcy prawnego M.C.1, następcy prawnego A.Z., następcy prawnego R.K. i
następcy prawnego G.G.

o stwierdzenie nabycia nieruchomości przez zasiedzenie,

na skutek skargi kasacyjnej następcy prawnego R.C., następcy prawnego A.N.,
następcy prawnego Z.C., następcy prawnego M.C., następcy prawnego M.C.1 i
następcy prawnego A.Z.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie

z 5 sierpnia 2022 r., VI Ca 124/22,

odrzuca skargę kasacyjną

(M.K.)

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1) oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15, niepubl. I z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15, niepubl.). Bezwzględnym wymaganiem jest, żeby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13, niepubl. i z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16, niepubl.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, ponieważ brak jest korelacji pomiędzy zakresem zaskarżenia a wnioskiem

o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Skarżąca wskazała, że zaskarża postanowienie w części, tj. co do pkt. 1 postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie z 5 sierpnia 2022 r., natomiast wniosła o uchylenie tego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania kasacyjnego (a więc bez zaznaczenia w tej części wnioskowej, że dotyczy ona tylko pkt 1 zaskarżonego postanowienia).

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

(M.K.)

[SOP]